

ZIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Direptoriul ziarului: C. A. Rosetti. — Gerante raspunzătoriu: Anghelul Ionescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratoriul ziarului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No 13.

Abonarea pentru districtul pe anu. . . 152 lei
Șase lune . . . . . 76 —
Treilune . . . . . 38 —Abonamentele începula 1 și 16 ale fie-cării lune
Ele se facu în districte la corespondințil zia-
riului și prin poste.La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne
comédie, 5; pe trimestru 20 franci.In Austria la direcțiile postale și la agențele
de abonare, pe trimestru 10 fiorini argintu va-
luta austriacă.Va eși în tôte zilele afară de Lunia și a doua-ți
după Serbătoria.A marca pentru București pe anu . . . 128 lei
Șose lune . . . . . 64 —
Treilune . . . . . 32 —
Pe lună . . . . . 11 —
Unu exemplariu . . . . . 24 par
Inscriințările linia de 30 litere . . . 1 leu
Inscriințări și reclame linia . . . . . 3 lei

OSOIU, moșie a Statului, s'a datu de către călugării străini, suptu nume de schimb, d-lui Vornicului N. Doacan. Acestă spoliare a averilor Statului s'a făcutu, în contra legilor și a ordonanțelor de către unu tribunale, care încă a recunoscutu prin actū judecătorescu pe călugării străini PROPRIETARI DE VECI ai averiloru române.

Ministeriul scie, și confirmă prin tăcerea sa, spoliarea averilor Statului și dreptul datu călugăriloru străini de proprietari de veci ai averiloru națiunii române. Cine dă Moșia cea mică este invederatū că va da și moșia cea mare.

Procese de imposit.

Marți la 2 Iuliu la 11 ore dimineața se va înfăcișia la Curtea Apelat. Criminale, procesul pentru neplata de imposite intentatū de ministeriul deputatului d. G. Bibescu Brăncovanu. Cei cari voru susține apărarea suntū dd. A. Panu, N. Brăiloiu, Dimitrie Ghica, Ion Ghica, Pantazi Ghica, C. A. Rosetti.

Tipografia fiindu închisă mâne, din cauza serbătorii de astă-ți, ziarulū nu va eși duminică.

DEPEȘIE TELEGRAFICA.

(Serviciu particulariu alū ROMÂNULUI.)

Wiena 8 Iuliu, 3 ore 15 minute sēra. Sosită în București 10 Iuliu 1 ora 40 minute dimineața. La Redacțiune la 4 ore.

Tiflis, 21 Iuniu. Insurecțiunea este în plină vigore între Tiflis, Karabagh (Chirvan) și provinciile Lesghiane. Tartari, cari pin' acumū erau favorabilū Rusiei, ieu parte la insurecțiune. Tota țera între Tiflis și Chouchi este amenințată de insurginți.

Domnule Redactoriu.

Înainte d'a cunoșce votulū Adunării din 26 Fevruariu, spersisulū am plătitū impositelē pe trimestrulū Ianuariu. D'acumū însă înainte, nu voiū mai plăti nici uă para. pină mai antiū nu voiū vedē votulū sēu autorisațiunea înscrisă a Adunării Naționale, temindu me ca nu cum-vă se fiū călcătoriū de legi ca mulți alții.

Salutare și frăția.

N. Caludescu (comerciant).

REVISTA POLITICA.

BUCUREȘTI, 28 Ciresiaru
10 Captoru.

Credemū că depeșia împărțită erī în suplimentū, și reproducă astă țipentru cititoriū nostrū din provincie, deto tare scuduire celorū cari au speratū și speră, au lucratū și lucrēzā a'nvinge drepturile și libertățile poporului românū prin Rusia și cu Russia. Credemū că tare i-au scuduitū acea

depeșia ce le arată din nou c'acelu colosu cu care credeau că voru strivi poporulū românū spre a nu mai cere, și mai cu sēmă spre a nu lua drepturile și libertățile sale, se surpă potōtă ția, și amenință a scudui pământulū întregū prin căderea sa și a strivi pe deplinū reacțiunea Europei suptu derimăturile sale. Facă cerulū c'acēsta se le serve dreptū prevestire și se reintre în calea cea dreptă până mai este timpū. Noi în sfișitū i-amū prevestitū și-i prevestimū că și revoluțiunea Poloniei și revoluțiunea Georgiei nu suntū decătū preludele, urletulū ce s'au de naintea sosirei cutremurului celui mare. Vai de cei pe cari îi va surprinde cutremurulū suptū acoperișulū celū putredū alū arbitrarului și alū despotismului. Acestă prevestire, dată se i lāsămū în botia lorū și se esplicămū depeșia pe câtū putemū celorū cari n'au în servițiulū lorū cărți geografice.

Revoluțiunea Georgiei este din țioa d'antiū a isbucniriū iei de cea mai mare însemnatē. 1. Prin întinderea iei care este forte mare, de la Tiflis, Karabagh, (guvernemintulū Chirvan) la Choucha sau Chouchi, guvernemintulū Erivan (mai nainte Armenia.) Alū 2-lea Lesghii suntū unu poporū tributarū alū Rusiei care se întinde în 36 de kilometre lungime, se mparte în 22 de tribute și suntū peste 300,000 suflete. Elū trăiesce cu arma în mână căci viața sa este tălhăria. Suntū unū musulmani și alții fetichisti. Alū 3-lea că Revoluțiunea nu mai are de cătū unū pasū micū a face sprē a intra în Armenia Mahometană, ș'atunci, Armeni Tătari, toți într'o unire cine nu vede ce potū face și neputința d'a-i mai învinge? Și pe lingă tôte acestea nu s'au pututū scula far' o ntelegere cu alte popore, și far' o ntelegere nu numai cu Polonia darū pōte chiarū cu democrația rusescă? Acele poporațiuni nici c'ar fi sciutū că Polonia este în rescolă, dacă n'ar fi fostū prevestite și lucrute de multū timpū; ș'acele prevestiri, înțelegeri și rescularea d'odatā p'unū piciorū atātū de ntinsū demunstrā până la evidență temelulū cē avomū d'a țice și inimicilorū și protivnicilorū nostrū: stați bine, stați cu frică, intrați în calea cea dreptă, până mai este timpū, căci mâne cândū vorū începe se cață catapetasmelē, va fi prē țărții.

Pe lingă scirile ce publicarāmū erī despre Polonia, se mai facemū cu noscutū c'o corespondință din Warszawa adresatā Gazettei Nationale din Berlin spune că comitatulū naționale alū Poloniei a declaratū că: „Polonii nu vorū „primi cele șese puncturi propuse Rusiei de către cele trei puteri mari; „ei vorū preferi se pēra într'ua luptā „desperată de cătū se supserie de „bună voie o mōrte sigură.”

Osebirea între credințele guvernului naționale alū Poloniei și cei mari și înțelepți ai nostrū este mică. „Mai bine se ne vie ceva, cătū de pușinū, fiā o unire schidolā și sugrumătōrie, transmisă prin firmanū, fiā și clarū

deslegarea prin firmanū a cestiunii proprietății naționale, ș'a legii electorale, de cătū se ne vie tôte aceste întregi, sântōse, temeinice prin noi înșine. „Mai bine o mōrte sigură prin mila străinului de cătū o vieță sântōsă căstigată prin brațele nōstre, prin sângele nostru!

Și fiindū că eroismulū celorū-lalte popore și renascerea lorū ne conduse d'a dreptulū la mișelia și la afundarea nōstrā, se ne oprimū unū minutū spre a mai inregistra aci câte-va acte din acele cari ne afundā din ce în ce, neucidū.

Vedurāmū cu ce grăbire se judecă și se și întari procesulū de impositentatū contra d. Adrian, și vedurāmū prin elū atātū ideia ce urmăresce ministeriulū, cătū și mărturirea ce face însu-și despre slăbiciunea sa. Slăbiciune, fiindū că, pentru cestiuni civili, dā în judecatā militară, chiarū pe cei cari nu mai suntū militari în activitate. Slăbiciune, fiindū că nte-meiazā sentința pe unū ordinū alū ministrului de resbelū, și care ne fiindū nici pină astă-ți publicatū în Monitoriulū Ōstei nu putea fi cunoscutū de cei cari au potū nici dejuna în birturile ostășiesci, cu atātū mai pucinu intra în cancelariile regimentelorū. Slăbiciune, fiindū că s'a datū în judecatā, pentru unū singurū ș'acela-și faptū Colonelulū Adrian, și s'a cruțatū generariulū sēu Goleșcu. Slăbiciune, fiindū că, ducemū spune Independința Română, colonelulū Rosnovanu i s'a luatū regimentulū și s'a pusū în neactivitate, fiindū c'a măncațū la o masă cu generariulū Goleșcu și Cornilie Lapati. Acumū se vedemū slăbiciunea și nedreptatea într'altū modū.

Se dā în judecatā, și totū pentru cestiunea impositelorū d. Gr. Bibescu Brăncovanu, deputatū. Acea dare în judecatā s'anunță cu surle și cu tobe, cu procese verbale luate la facia locului de către suptū-prefectū și Procurorū, și n care se vorbesce de îndemnuri la nesupunere, cea-a țce s'apropie forte de rescolē, anaricii, etc. Și ce vedemū apoi? Pe procuroriulū de la tribunale conchiindū că tôte acele îndemnuri de nesupunere, rescolē, anaricie, că tôte acele acte ce prefectulū declara că suntū făcute cu sila de d. Bibescu Brăncovanu, prin urmare neadeverate, falsificate, și vice versa — căci și d. Bibescu-Brăncovanu a făcutū contra prefectulū totū asemenea acuzări — că tôte acestea împreună suntū . . . . . unū delictū de presă. Și tribunalele declarā prin sentință că asemenea delictē ne fiindū de competența sa se se tramiță procesulū unde se cuvine. Acēsta ore nu este arbitrarū, slăbiciune, deridere? Vine în sfișitū procesulū celū grozavū la curte. Și ce vedemū? Curtea puindū totū atātā întârziare spre a-lū judeca cătā diligință se puse spre a se judica d. Adrian. Curtea amănā procesulū far'a avea nici unū cuvântū. Vine alū douilea termenū și curtea amănā din nou procesulū suptū cuvântū că procuratorele de lingă curte ar fi bol

navū și supstitulū nu cunōșce procesulū. În deșiertū i se spune că parchetulū este unulū erū nu doi și trei, și că prin urmare este în veci presinte; că procesulū a fostū maintatū tocmai de d. supstitutū și nu putea nainta ce nu cunoscea. Curtea respinge tôte argumentele ș'amănā procesulū, suptū cuvântū că procuratorele de lingă dinsa este bolnavū. Și ce mai vedemū? Pe ste 3, 4 ore, dup'aceea declarare oficială, făcutā în presința a douē sute cetățiani, pe d. procuratore plimbându-se pe calea Mogoșoie, împreună cu unulū dia dd. judecatori. Nu este acēsta arbitrarū, deridere, slăbiciune? Se trecemū la altā cestiune.

Cu pucine țile mai nainte d'a se procede la alegerile membrilorū municipalității, se facū în unele suburbii, și se facū farā publicare și dup' liste ilegali a-legeri de deputați. Acești deputați aleși astūfelū secretū, vinū și ieu parte la votū, și cândū din celū laltū deputați cerū cuvintulū pentru a protesta, li se refuzā cuvintulū; cândū cerū sese consulte Adunarea li se refuzā cererea. Spre a se face însă ilegalitatea și arbitrarulū și mai evidinți, monitoriulū de la 27 Iuniu publicā întărirea, recunosceroa oficială a acestorū preinși aleși deputați, acea publicare supscrisă de către ministru pōrtā data de 24 Iuniu. Acești omeni darū, ecā constatatiū prin actū oficială au votatū ca deputați aleși și recunoscutū la 16 Iuniu, cândū în realitate n'au fostū întărirea lorū publicatā de cătū la 24. Nu este acēsta ilegalitate, arbitrarū și mărturirea cea mai evidință de slăbiciune?

Nu mai vorhimū de cele lalte ilegalități comise în țioa alegerii, de oprirea deputaților d'a se întruni, cea-a ce este d'ajunsū spre a anulā ori ce alegere, de bileturi invederatū cu chieie, de nune aruncate ș'altepremite arbitrarū, de urna ce este spartā și inpectatā în fundū și de Ministeriulū publicū care nu face nimicū, nu descopere nimicū. Tôte aceste suntū cunoscutē și denumite, de tōtā lumea onestā și inteligințe, arbitrarū și slăbiciune. Avemū astă-ți unū nouū arbitrarū, o nouē și gravā ucidere a independinței, a esistenței chiarū a comunei ș'o nouē și mare mărturire de slăbiciune. Faptulū fiindū de cea mai mare gravitate ilū raportāmū mai la vale într'unū articlu specialē și publiculū va judica, și va țice ca noi arbitrarū și slăbiciune, ecā situațiunea presinte; peire sigură, ecā viitoriulū.

Se țice că în Berlin s'au rădicatū baricade pe ulițe. Dămū acēsta suptū rezervā, neavindū nici uă scire.

Citimū în ziariele prusiane, despre demonstrările poporului în favōrea camerei deputaților și contra măsurilorū guvernului, următōriele sciri.

„Unū raportū despre recepțiunea solemnē la Wrietzen a deputaților dd. Comitole Hacke și judele de pace Schiebler țice: „Orașulū era decoratū și cei doi deputați au fostū salutați de Adunarea compusā de mai multū de douē

miū de omeni prin aplause entusiaste. Poporațiunea de țērā se grāmădise în orașū și drumulū ce conduce la dinsulū era animatū ca cumū ar fi fostū serbătōria generale sēu unū bilciū.”

„In orașulū Brandenburg, reunierea privatā Verein, care numerā între membrii sei cetățianiū cei mai înflinți dia orașū, a otăritū, în ultima sea sedință generală, a înlătura Gazettea Crucii din cabinetulū sēu de lectură. In urma acestei resoluțiuni, abonamentulū astui ziarū n'a fostū renunitū.

„La Naumburg în Thuringia, consiliulū municipalē a protestatū, în sedință sea de la 29 Iuniu, contra ordonanței guvernului provinciale de la 6 Iuniu.”

„La Hagen în Prusia renanā, a fostū uā adunare, în care s'a aprobatū atitudinea Camerei și s'a condamnatū ordonanțele guvernului. Adunarea a fostū suspensā de cătrā burgmestru, și s'a risipitū strigandū: trăiescā deputații și cāntāndū cāntece patriotice.

Nouă violare a drepturilor
oomunii.

Completarea dictaturē.

Cestiunea municipalē a fostū totū de un obiectulū studiilorū nōstre celorū mai serioșe, amū aretatū adesea în acēstā țoia influința ce are independința comuniū în mersulū generalē alū afacerilorū. Din nefericire amū avutū totū de una a deplānge loviriile ce s'au datū necontentitū și de tôte guvernelē acesteie independințe. In fine în sesiunea trecutā Adunarea a datū unū votū, care de și nu este încă deplina emancipare a comuniū, este însă unū mare pasū spre acēstū scopū. Ea a datū conuniū dreptulū d'a-și crea singurā venituri, pentru trebuințele locali. Acēstū votū sancționāndu-se și promulgāndu-se s'a comunicatū consiliulū municipalē de cătrā guvernū, care i-a făcutū totū d'ua datā cunoscutū că se convōce comuna spre a crea venituri spre a susținē, între altele, și corpulū gardistilorū de nōpte, biurulū serviciilorū și corpulū pompieriilor.

Prin adresa de la 28 Maiū cătrā d-nii deputați ai comuniū, consiliulū municipalē le face cunoscutū că Adunarea legislativā a datū unū votū, care s'a și sancționatū, prin care „dā dreptū Municipalității a-și crea înseși veniturile necesare prin consimpimintulū opști d-lorū deputați de suburbii,” și alăturāndū pe lingă acēstā adresā unū proiectū de venituri formatū în 1860, invitā pe d-nii deputați „a-lū studia spre a-și forma uā opiniune în privință-ț” și a veni la ospelulū municipalē la 2 Iuniu spre a se consulta în acēstā însemnatā cestiune.

La 2 Iuniu Adunarea deputaților, în maioritate asolutā, președutā de consiliulū municipalē, iē cunoscință despre adresele guvernului, între cari șiacele prin care se cere banū pentru pompieri, garda de nōpte etc. ea intrā apoi în desbatere asupra modului celū mai priincios d'a se face lucrarea creării veniturilor; și închiță unū ziarū care constatā următōriulū rezultatū alū discusiunilorū:

„Dupā mai multe desbateri asupra cestiunū ce forma obiectulū adunării, s'a decisū a se numi uā comisiune de nonā persoane, care comisiune are de atribuțiune: 1. Se constate veniturile actualē ale Municipalității; 2. Se chipsuiescā potrivitū cu trebuințele ce

avem, dacă trebuie a se înmulți veniturile; 3. Se otărăscă manipularea, controlul ce este a se exercita, și alu 4. Se determine cu un cuvint unu budgetul regulat și apoi se-lu presinteteze adunării deputaților a se desbata și a se adopta ori a se respinge.

„Comisiunea ce va eși din urnă s'a otăritu celū multū pină la 9 Iuniu, se cerceteze cestiunea pânii și a cārni în împregiurările actuali, s'o cerceteze de urgență.”

Se procede apoi la votarea comisiunii, membrii municipali ieu parte la astă votare.

Cititorii nostri cunosc lucrarea făcută apoi de comisiune în privința pânii și cārni, lucrare prin care s'a dovedit că consiliul municipale a violat legile și că din această violare a rezultat pentru orașiu uă plată de vre 800,000 de lei în timp de 8 lune, cari bani au intrat în punga nu scim cui. Scim apoi ce s'a făcutu cu această lucrare, consiliul municipale a refusat d'a convoca la 9 Iuniu pe deputați spre a li se comunica. Nu ne vom opri daru la această cestiune. Revenim crearea veniturilor.

La 3 Iuniu consiliul municipale invită pe membrii numiți în comisiune în ședința de la 2 Iuniu, a se aduna spre „a se ocupa cu formarea unu proiectu pentru adausul veniturilor municipale și pentru întrebunșirea acelor veniturii.” Apoi prin adresa No. 4161 din 8 Iuniu constată din nou că comisiunea este alesă de majoritatea deputaților pentru cestiunea creării veniturilor.

Comisiunea intră în lucrarea sea; funcționarii Municipalității puși la dispozițiunea sea li comunica totă chărțile de cari are trebuință, fără ca în timp de 25 de zile de la numirea iei consiliul municipale se facă vr'oa o pozițiune la lucrările iei se se-i conteste dreptul d'a le face. După ce a terminat cu cestiunea pânii, intrând în cercetarea bugetelor, comisiunea a întimpinat mai întâi adresele guvernului pentru garda de nopte, pompieri, etc. ce se comunicaseră deputaților, în ziua de 2 Iuniu, de către Consiliul municipale, și prin cari se ceru de urgență supsidie pentru întreținerea acelor corpuri. Luând în desbatare acele cereri, Comisiunea, în ședința de Sâmbătă 21 Iuniu, se otărăscă în unanimitate a refusa acordarea sumelor cerute de guvern, fiindu diferință între membri comisiunii numai asupra formulării acestui refusu, și însărcinază pe unu din membrii sei a face raportul către Adunarea deputaților în această privință. Apoi în ședința de Mercuri 25 Iuniu face uă adresă către Consiliul Municipal pe care-lu rōgă a convoca Adunarea deputaților pentru Duminică la 30 Iuniu, spre a i se supune raportul comisiunii. După această comisiunea cercetază bugetul actual al veniturilor și cheltueleur. Vede care este cifra efectivă a veniturilor; și, voind a cunōce cari sunt trebuințele neapurate ale orașului spre a sci ce venituri noue trebuiesc create, otărăscă a intra mai întâi în desbatarea bugetul cheltueleur. În acestu bugetu întâia cifră ce întimpină este suma de lei 96,000 supu titlu de diurnă membrilor municipali. Această diurnă este stabilită în modu ilegal, fără a se consulta comuna. Comisiunea este unanimă în opiniunea d'a o sterge din buget. Ora însă fiind inaintată se rădică ședința, otărindu-se a intra în cercetarea amenunță și în votarea fiă-cării cifre a doua și Joui s'era. La ora fipsată pentru ședința, Membrii comisiunii adunându-se și voind a urma lucrarea lor li se refusa chărțile trebuinciose și li se comunica următoria adresă din partea consiliului Municipal.

Domnilor Membrii.

Amu vețut cererea ce ne ași făcutu prin adresa d-v. de a s'era ca se convocăm pentru Duminică la 30 ale curiței Adunarea generale a deputaților de suburbii, spre a li se comunica de d-v. lucrarea ce ași făcutu asupra cererilor guvernului în privința gardei de nopte, a pompierilor, etc. și avem onōrea a ve respunde că nici d-v. ca comisiune, nici corpul întregu al deputaților nu este chiamat a lucra în cestiune adausul de venituri pentru Municipalitate de cătu împreună cu membrii consiliului Municipal.

Votul onorabilu Adunării legislative dice: „Municipalitățile orașelor, etc își vor crea venituri prin consimpțimintul comunilor.” După acestu votu, partea activă a lucrărilor în cestiunea creării de venituri este a Municipalității, deputații n'au de cătu UN DREPTU DE APROBARE a șiselor lucrări.

Subsemnați daru, nu putem accepta situațiunea în care voiți se ne punem n această cestiune, lăsându-ve pe d-v. se lucrăți singuri ca comisiune cu corpul deputaților de suburbii d'a dreptul.

Lucrarea d-v. trebuie se o vedem mai întâi noi. se o cunōscăm bine, și apoi se chipsumu asupra convocării deputaților.

Primiți, d-lor, etc
Membrii consiliului Municipal.

C. Păltinianu, G. Gerasim, Al. Orescu.
No. 4569, Iuniu 27.

Prin urmare membrii consiliului municipale cari, prin adresa de la 28 Maiu și-au îndeplinit partea lor de activitate trâmșind deputaților unu proiectu de venituri, spre a-și d'a asupra-i consimpțimintul loru preluându-lu însece cumu voru socoti de cuviință; care a participat la numirea comisiunii însărcinată cu lucrarea bugetelor, care de la 2 Iuniu pină la 27, n'a găsit nimic de șisa contra lucrărilor acestei comisiunii, adică contra dreptului comunei d'a face bugetele, membrii municipali uită totu și vinu de declară că consiliul municipale singur este parte activă în crearea veniturilor, erū deputații n'au de cătu DREPTUL DE APROBARE alu lucrării consiliului municipale, va se șica deputații, de nu voru aproba, numai au nici unu drept! Va se șica consiliul municipale actual, alesu prin ilegalități și presiunea guvernului, imiteză întru tōte p'acestū guvernū, proclamă dictatura în comune, precum Ministeriul a proclamat-o în statū, și declară ca opstea deputaților n'are de cătu dreptul d'a aproba ori ce voru face membrii municipali. Comisiunea municipale neputind primi pentru Comuna capitalii uă asemenea situațiune, a respunsu protestandū contra pretensiunilor membrilor municipali. Daru la ce potu folosi aceste protestări? — Nu vedem ore unde mergem în tōte? — Ne mirăm numai pentru ce aste forme, aste proteteste din partea consiliului municipale actual. De ce nu vine sinceru, în unire cu guvernul ce lu-a alesu, se pronunție disolverea și a comisiunii și a corpului deputaților spre a scăpa de ori ce control? se se convōce cătuva din cei alesi prin polișia, după liste ilegali și în modu ilegale, și se ceră de la dinșii bani pentru tōte cheltuelele ce-l va plăcea a face, între cari se nu uităm și diurnele de cătu 1600 pe lună de fiă-care membru, pe cari în ajunul adresei de mai susu comisiunea espresese otărirea sea d'a le desființa, otărire care, pōte, n'a contribuitu pucinu la grăbirea acelei adrese. Supunem tōte acestea la cunōștința publică, dând totu d'ua dată aci și raportul ce comisiunea avea se supui în ședința de duminică corpului deputaților, și ne rezervăm a reveni asupra acestei însemnate cestiuni.

RAPORTUL COMISIUNII.

Domni deputați.

Comisiunea d-v. însărcinată cu cercetarea și reformarea bugetelor veniturilor și cheltueleur, intrând în îndeplinirea sarcinei sea, au întimpinat mai întâi mai multe adrese din partea ministeriului de interne, prin cari se cere de la comuna capitalii

a crea venituri pentru întreținerea următorielelor servii.

1. Corpul pompierilor, care costă pe anu lei 597,167 par. 36

2. Corpul gardiștilor de nopte. 520,014 — 16

3. Biuroul servitorilor, etc. 51,960 — —

Peste totu lei 1,169,142 — 12 adică doue părți din trei ale venitului actual alu căsei municipale, care se suie efectiv numai la suma de lei 1,715,081.

Luând în discușione aceste cereri ale guvernului comisiunea d-v. a fostu unanimă în otărirea d'a se refusa sumele cerute de guvern. În privința modului de refusu însă, s'a împărșit în doue opinii.

D-nii Laurianu, Buescu și Conțescu au propusu ca comisiunea se supui d-lor deputați spre votare uă rezoluțiune formulată în termenii următori:

„Adausul veniturilor municipali nefind încă votat, comisiunea este de părere ca onor. Ministeriul se urmeze precum a urmat și pin'acum și cându capitala își va forma veniturile sea, atunci va desbata despre întreținerea acelor corpuri, astufel precum va crede ea de trebuință a le ave.”

Cea-l-altă parte a comisiunii însă compusă de d-nii Melicu, Arionu, Dertman și Carada n'a fostu d'acastă opiniune. Ea a crețut că este datoria sea a se pronunția neted și lămurit asupra acestor cestiuni, și a declara refusu seu, fără a mai lăsa locu nici măcaru presupunerii că, creându-și venituri, ea le ar pute aloca întreținerii acelor corpuri așa cumu sunt organizate astăzi; presupunere care ar pute decurge din rezoluțiunea astufel precum a formulat-o d-nii Laurianu, Buescu și Conțescu.

Această parte a comisiunii au propusu daru refusu neted și motivat pe cuvintele următoare:

Avind în vedere ca după legiurile din 1844 și 1852 corpul pompierilor se întreține cu cheltuelele statului, plătind municipalitatea numai uă subvențiune de lei 35,117;

Avind în vedere că aceste legiuri nefind înlocuite prin altele, comuna capitalii nu se pōte invoia la înlăturarea lor, fără concursul adunării, precum cere guvernul.

Avind în vedere că garda de nopte actuală a fostu formată contra voinței corpului municipale, căci acestu consultat în 1859 asupra acestui obiectu a refusat aproba sea și a cerut organizarea unei garde orașianesci, care, presintandū mai multe garanție pentru securitatea orașului, este totu de uă dată în avantajul contribuitorilor prin suma cu multu mai mică ce ar costa în comparațiune cu ce costă garda actuală de nopte.

Avind în vedere că în urma acestui refusu, Adunarea, după cererea guvernului, a votat, în sesiunea anului 1860, suma de lei 300,000 ca împrumut provisoriu pentru acelu anu numai, impuind totu d'ua dată guvernului îndatorirea d'a consulta cătu mai neintârșiatu comuna asupra modului cumu înțelege ea a se organiza paza orașului, și a presinta unu proiectu de lege în această privință:

Avind în vedere că guvernul

nu s'a conformatu voinței Adunării ci a urmat și pe anul 1861 și 1862, a întreține garda de nopte cu sume din bugetul Statului, fără a mai consulta comuna în privința pazei orașului;

Avind în vedere că biuroul servitorilor, fiacrelor, etc. s'a organizat erăși fără participarea comunei și nu atirna nici de cumu de autoritatea municipale;

Avind în vedere că acestu biurou nici nu pōte atirna d'acastă autoritate pe cătu timpu nu se va organiza polișia municipale; și că prin urmare neatrând de dinsa nici nu pōte fi plătitu de dinsa;

Avind în fine în vedere că cheltuelele a doue din aste servii sunt chiaru prevețute prin bugetul anului 1860, pe care, în urma refusului Adunării d'ai acorda bugetele, guvernul s'a crețut în dreptu a-lu promulga și pe anul 1863; și că din momentul ce lu-a promulgat guvernul trebuie se-lu respecte și n'are dreptul a distra de la destinațiunea lor sumele alocate într'insul pentru unu serviiu ore care;

Comisiunea propune ca Adunarea d-lor deputați, se declare, în consecința considerărilor de mai susu, că nu pōte da sumele cerute de guvern, între cari nici suma de 300,000 de lei ce guvernul a împrumutat pe s'ema municipalității pentru întreținea pină la Iuliu a gardei de nopte, căci, după principiile legali din tōtă lumea, nimine nu are dreptul d'a contracta unu împrumut în numele altuia, fără a consulta pe acesta altul; și cu atăt mai pucinu avea acestu dreptu ministeriul, căci Adunarea legiuitoria acordându-i supu titlu de împrumut provisoriu, la 1860, această sumă, îi impusese îndatorirea netedă d'a chiuma comuna și a o consulta asupra pazei orașului. Guvernul daru ne îndeplinind această îndatorire, n'are dreptul a cere de la comuna ea ea se plătescă abaterea lui din voturile Adunării; și comuna care recunōce și respectă dreptul Adunării d'a legiu, nu pōte recunōce acestu dreptu altorua.

Prin acestu refusu însă, domni deputați, comuna Capitalii nu respinge în principiu ideea că paza orașului trebuie se fiă în sarcina sea. Nu domni deputați, comuna cunōce și înțelege drepturile și îndatoririle sea. Ea scie ca paza și asigurarea orașului, fiindu cestiuni cu totul local, trebuiesc a fi susținute de Municipalitate. Ea nu pōte însă primi ca aceste serviiuri se se reguleze și dirigeze de alții, avind ea numai însărcinările, fără a ave dreptul d'ale organiza cumu se va părē mai avantajos și mai pucinu costătoriu. D-nii Arion, Melicu, Dertman și Carada au adaus încă ca comisiunea crede de datoriă aci a ve declară că ea susține proiectul de organizarea unei garde cetățianesci, formatu în urma otăriri unanimă a corpului deputaților din 10 Augustu 1859, de către uă comisiune însărcinată cu elaborarea mai multor proiecte privitorie la trebuințele orașului. Prin organizarea unei asemenea garde, pusă d'a dreptul supu ordinile Municipalității, se garantază într'unu modu seriosu paza orașului, cu uă cheltuelele de vre 200,000 de

lei numai, cându garda actuală de nopte, compusă numai de 270 de oameni, costă, cumu ași vețut, peste 500,000 de lei, fără a oferi nici uă garanția orașului.

Cătu pentru pompieri, pe cătu timpu voru fi în vigōre legiurile actuali, Municipalitatea nu va putē da de cătu subvențiunea prevețută de d'nselu.

În discușione asupra acestor cestiuni, s'a rădicat în comisiune uă obiecțiune pe care credem de datoriă a o mentiona aci. S'a espresu temerea ca nu cumu-va, vorbindu de bugetele anului 1860, Adunarea represintanților comunei capitali României se aibă aerul că ar aprobă promulgarea unu bugetu nevotatu de Adunarea legiuitoria a țerei. Ca se nu remăia în spiritul vre unuia din d-v. vre uă îndoielă asupra acestui punctu, supserisul, raportoriul alu comisiunii d-v, socotesce de trebuință a da următoriele lămuriri. Pactul fundamental, convențiunea este esplicită în această privință, ea regulază modul formării bugetelor și stabilește precisū cine are dreptul d'a autorisa stringerea impozitelor. Asupra acestui dreptu nu este nimine care se mai pōtă face controverse. Ele este lămurit și neted. Cându daru este uă lege, și uă lege așa de precisă, mai pōte fi îndoielă pentru cineva, că d-v. domni deputați, cari sunteți represintanții capitalii, ai țării României, asupra cării-a este așintată privirea țerei și Europei, n'o se fiți pentru respectul legii și contra ori cări violari i s'ar putē face? Nu! Domni deputați, îndoielă numai începe aci. Îndoielă ar fi uă insultă ce s'ar face comunei capitalii.

D'acea-a, d-v. cari nu puteți primi uă asemenea insultă, veți trece cu mine peste această obiecțiune, și vomu reveni cu tōți la subiectul se ne ocupă, adică la cestiunea gardei de nopte, pompierilor, etc.

Domni deputați, pentru ca independința comunale se se pōtă statorici în România, trebuie se ne deprindem a ne face singuri trebile noastre, a ni le administra și dirige singuri, asicurându-ne prin acesta și uă mai mare garanția individualității și colectivității cetățianilor, și, în casul de faciă, și uă mare economiă de bani. Primind a da sumele ce cere guvernul ar fi a primi ingerința altorua în afacerile nostre particulare; ar fi a da enorma suma de 1,169,142,—12, pentru nesce serviiuri cari, pe unele organizându-le după cumu vomu crede noi bine, conformu votului camerei din 1860, pentru altele mănșinându-ne în lege le putem ave cu mai pucinu de a patra parte din această sumă; ar fi a ne pune în neputință d'a face îmbunetășirile de cari are nevoie orașul nostru, precum, canalizare, pavare, iluminare, etc. — Comisiunea d-v. daru, care nu pōte primi această, este unanimă a ve propune refusarea sumelor cerute de guvern.

Concluziunile ce ve propun patru din membrii comisiunii sunt ca, în considerarea celor espuse mai susu, se votați unu refusu neted și lămurit. Adunarea deputaților se declare adică că, avind în vedere esplicările date prin raportul comisiunii, avind

în vedere legile în vigoare și voturile Adunării naționale, refuză d'a acorda subsidiile cerute de guvern pentru pompiari, pentru garda de noapte și biuroșii servitorilor. Ea se declare încă că mănține otărîrea luată la 10 August 1859 în unanimitate de Adunarea deputaților de sukurbî; remăiîndu apoi ca comisiunea sea se-i presinte proiectul seî în această privință.

Concluziunile celor l-alți trei membri, adică d-nii Buescu, Laurianu, Conțescu sunt cele ce le-am ăretat pe la începutul acestui raport, adică că: „Adausul veniturilor municipale nefiind încă votat, onor. ministeriul se urmeze precum ă urmat și pîn' acum, și cändu capitalea își va forma veniturile, atunci va desbata despre întreținerea acelor corpuri, astüfelu precum va crede ea de trebuință a le avé.”

Cum vedeți, domni Deputați, în fondü comisiunea este unanimă a propune refuzul sumelor cerute de guvern. Ea me însărcinează a ve supune opiniunea iei, remăiîndu ca d-v. se otărîți.

Raportatoriu Eugeniü Carada.

GERMANIA.

(Corespondință particulară a Europei).

Berlin 3 Iuliu.

Lămuriri despre purtarea principelui regal al Prusiei.

Sunt în stare ați transmite sciri amenunte și autentice despre purtarea principelui Prusiei în cei dupe urmă timp.

Dupe retragerea Minist. Schwerin și Auerswald, Regele dise principelui regal că presupunea c'acea retragere nu-i este plăcută, darü că dorea ca fiul seî se nu jöce rolul unui principe ereditariu liberale.

Principele respunde că era gata a s'apține de ori ce opozițiune deschisă, darü că ruga pe tată-seu a nu trece țermurile trase de constituțiune, fiindü c'atunci pune în periclu moscenirea Regelui și a urmașilor seî.

Conformü făgăduinței sale, principele se mărgini într'o opozițiune pasivă, și în care stătu până la sfirșitul celei dupe urmă sesiune. În acelu timp vorbele ce cüculău despre o lovire de statü, îl otărîră a scrie Regelui spre alü ruga a nu intra într'o încercare care putea s'arunce monachia în cele măi mari pericle.

Totü d'odată, se refera la convorbirea ce raportorămü mai sus. Responsulü Regelui, n'a fostü de cätü o combatere a epistolei fiului seî.

Dup' această veni cälătoria principelui în Marches. La întörcearea sa găsi Camera închisă s'affă totü d'odată că cälătoria lui era reu veđutä de cätre partita liberale.

Principele făcu o nouă încercare spre a îngagia pe Rege a schimba sistema și totü nu isbuti. Atunci plecä pentru provincia Prusiei unde întâlînduse cu äntiul Burgmaisterü de la Danzig găsi ocaziune spre a respinge cele ce se diseserä despre cälătoria sa.

În această cälătoria principele affä pentru prima öră despre ordinanța de la 1 Iuniü. Elü scrisse înditä d-lui Bismarck o epistolă förte rece prin care protestä contra acelei mesure ca neconstituționale, și invitä pe primulü

ministru a supune epistola sa consiliului întregü; cea-a ce se și făcu.

Acea protestare și cuvintul de la Danzig năsprirä atätü pe rege în cätü avu mai änteü idea d'a recurge la mesuri violinți. Însä se gîndi mai bine și se mulțumi a scrie principelui o epistolă förte aspră, în care ilü soma a-și retrage cele dise seü a le schimba înțelesul, ș'a se apține cu totul în viitorü de ori ce manifesta-re politică. Regele amenința pe principe a-i lua comanda de nu va cede. Cätü despre ordinanța asupra preseii, Regele susținea că era conformă cu Constituțiunea.

Principele ereditariu respunde tată-seu printr'ua lungă epistolă, la care priimi unü altü răspuns ș'astüfelu se curmă aci corespondința. Me oprescü aci, adaogă corespondentele Europei. Cititorii noștri seü acumü d'ajunsü spre a-și da séma de gravele neñtelegeri ce s'au săpatü ca unü abisü între celü care are acumü coröna Hohinzollern și moscenitorele acelei coröne.

IOAN CÄMPINIANU.

Ego sum vox vociferantis in deserto; complanate viam Domini, prout dixit Esaias propheta.

Ioannem I, 23.

Viitorulü lumii, progresulü neamului omenescü, suntü consecințele legii neștrămutate a naturei, care impinge totü ce existe înainte, care dice, care strigä necontentilü lumii: Mergi, mergi înainte. Torintele progresului este neinvinsü, neresistibile. Darü progresulü vine încetü, însă sigurü; cu atätü mai încetü vine acolo unde resbirea lui e îngreuiată de stäncele și märecinii inoranței, ai despotismului, ai serbituții popörelor. În toți timpii, însă, la töte popörela s'au ivitü înainte mergetorii seî, cari l'au anunțiatü, au pregätitü pe popöre pentru a-lü primi. Așia, spre a ne face măi înțeleși, vomü lua unü esemplu din anticitate, și unulü din timpii moderni: chiarü din vieța noștră politică. Ce au fostü Esaias și Ioan la Ebrei; Lazar, Cämpinianu și alții la Romäni? Eü suntü glasulü celulü ce strigä în pustie; gätii căleä Domnului; drepte faceți căile lui. A-cesta e, în genere, limbajulü unorü așia ömeni inspirați. Ce au fostü ei dacä nu stegarii, jaloniarii progresului universal, ai rădicării naționale? Cätü de josü au fostü cätütä această națiune, și cätü de susü au rădicatu-o dinșii, o spune istoria. Ai spusu-o trecutulü. O spune prezentele și o va spune viitorulü.

Astäđi n'i ne vomü ocupa de cätü de Ioan Cämpinianu, la a căruia imormintare amü asistatü acumü câte-va zile. Cordönele coșingului seü erau purtate de d-ii Panu, N. Goleșcu, I. A. Filipescu și C. Fälcöianu. Romänia întregä fu în doliü în ziua immormintării acestü ilustru bärbätü.

Mörtea acestui felii de ömeni, este unü apelü la desteptarea națiunii lorü, este apoteosea lorü propriä: vieța eternä. Este metamorfosea lorü din carne, din țerinä peritörä, în legendä nemuritorä. Ei suntü ca lumina care luminändu altora se consumä pre dinsa. Adeveru dicemü: De astäđi înainte Cämpinianu este uä legendä a națiunii romäne; devine unü stülpü de focü care și-aü luatü sborulü eternü și care ne va cäländi, mänatü de suflarea naționale, numai spre viitorü, și nici uä datä pre trecutü.

În genere este datina, a plänge la immormintarea morților. Este unü adeveru că astäđi avemü unü meseanü mäi pucinü la banchetulü Prytaneului

Romänü; uä familiä este cufundată în doliü, însăși națiunea Romänă este în doliü; — căci numerä unü mare cetätianü mäi pucinü. Dar, privind lucrulü din unü punctü de vedere mäi înaltü, suindu-ne cu cugetarea către acele regiuni din cari Ioan Cämpinianu au primitü scințea säntä a patriotismului, lăsändu materia supusä legilorü iei, și ocupändu-ne de spiritulü, de ideia, noue mäi bine ne place a ne invoioșia de cätü a ne intrista la ocaziunea acestü însemnätöiü evenimintü. La mulți vomü pärë stravanți, pöte; darü nu s'au veđutü în anticitate popöre întregi, la care era consfințitü obiceiulü de a plänge la născerea unü omü și a se veseli la mörtea lui? Plängeau pentru că nu scieau sörtea noulü născutü, bunä va fi, au rea va fi. Și se veseliau, căci unü cetätianü închiäsiase cariera sa, și scieau onörile ce se-i de, scieau ce făcuse bunü sau reu pentru patriä, societate și familiä. De aceea dicemü că nu este timpulü se plängemü mörtea Cämpinianului, ci se ne veselimü căci dacä au muritü unü omü, s'au născutü unü säntü; darü unü säntü! Seniesariulü martirologiei Romäne sau îmbogätitü cu unü nume nouü și ilustru alü unuia din cei mäi zeloși archiapostoli ai seî. Uä nouä mändriä naționale și-aü eäpetatü apoteosea iei. Dupä ideia noștră nu perderea lui Cämpinianu trebe s'o plängemü. — Elü și-aü mäntuitü cu demnitate misiunea ce i-aü fostü datä. — Ci trebie se plängemü că nu suntü mulți cari arü trebui se ocupe loculü lui aiciä josü între noi, pe acesta țerinä fremintälä uä diniörä în sänge, eru astäđi în lacrimi și sudöre! — A-cesta se plängemü. . .

Darü în definitivü, cine este acestü omü pe care uä țera ilü jalesce, alü căruia renume este totü atätü de resunätöriü în ziua morții, pre cätü efa și în culmea vieții lui, în ziua bucuriei lui, — căci bucuria lui era cändü se espunea mäi tare pentru patriä sa?

Cine fu acestü omü, alü căruia corpü astäđi ni-lü räpescue mormintulü pentru eternitate? Elü este acela a căruä memoria va träi în veci printre noi; acelu care în ziua inspirării lui bätu cu piciorulü în acestü pämlintü alü suferințelorü, stürpitü, arsü, pirlitü de jugulü unei lunge tiranie; și asemine lui Ioan de alte dați, strigä: Eü suntü glasulü celulü ce strigä în pustie, gätii căleä Domnului, drepte faceți căile lui. Și ömenii viulü eșirä din petre, și în loculü leginului, alü morții, resäri vieța ce se comunicä, prin acesti apostoli, națiunii întregi.

Ei bine, vomü cuteđa, — cu uä mäna tremurändä, și pucinü aptä, — a atinge acestü subiectü grandiosü, a da câteva träsure din vieța lui Ioan Cämpinianu. Acesta o facemü, nu pentru cei ce cunoscü pe Cämpinianu, nu pentru cei ce au cărunțitü luptändu împreună cu dinsulü la reedificarea națiunii, ci o facemü pentru junimea a-cesta-a mäi pucinü cunoscätöräiä faptelorü gloriöse ale lui Cämpinianu și pe care elü atäta o au iubitü. „Läsäți copii se viiä la mine,” au äisü mäntuitorilü lui mei; și din gura copiilorü au eșitü lauda lui.

Cämpinianu au fostü unü omü, mare într'unü timpü de focü, într'unü timpü despre care generațiunea de astäđi d'abia are vr'ua ideie. Rađele cele arđätörie ale sörelui, nu suntü cunoscute celü ce-și face tötä vieția în umbrä și bine; numai muncitorilü friptü și pirlitü cunösee puterea elementului cu care au avutü a se lupta.

Amü äuditü cätü-va pigmei, — furnice din cömăleulü, — silindu-se a cünti calitätile acestü omü care au meritätü recunoștința patriei lui. Astäđi cändü drepturile lui Cämpinianu la acea recunoștință suntü unü adeveru matematicü, ne mărginimü a läsa pe acesti

ömeni fără simptiü a se stinge în desertele lorü declamațiuni în contra unü lucru pipäitü; și dändu-și deșeta pretensiune de a släbi seü derepena a-cestä putere care au impinsü națiunea romänă pe căile regenerării și a virtuții pe cändü pärintii cari vorü fi fost pöte siliți a fi nu scimü ce pe lingä ostile turcesci și muscălesci. Se avemü mäi multü respectü de noi, de adeveru, de națiune, de umbra virtuosului omü ce plängemü și se ne cautämü de treba noștră. Se ne mărginimü în fapte, cari suntü mäi presusü de töte și în elocinția lorü particulariä.

„A fi mare în timpü de gloriä cändü epoca face pe ömeni mari, cändü märimea este în aerulü ce resuflämü, dice d. Eliade în cuvintulü rostitü la mörtea lui Ioan Văcărescu, cändü eroismulü ca uä contagiä divinä trece din sufletü în sufletü, din änimä în änimä, și fiä-care arde de seätea de a deveni martirü, bärbätü sau femeia, maturü sau june, și însași ver-ginea cea mäi timidä, și însași prunculü celü mäi fără prevedere; a fi mare atunci, este a fi uä parte admirabile dintr'unü totü gloriösü, plinü de fapte și de ömeni mari. Este atätü de naturale cätü nu este nici de cumü dificile. Astü-felü se veđurä primii creștinü în trei sute de ani; astü felü se veđurä Romaniü de la Aurelianü pînä la Radu Negru și de la acestü pînä la Constantinü Brancovanulü. — Cändü însă totulü se degenerä desecatü de vieția naționale, cändü totulü geme ca într'unü visü durerosü, cändü străinulü usurpä Domnia și episcopia Patriei; cändü drepturile iei töte suntü ale străinului, ämpilatorilü, și datoriele ale pämlinteanului ämpilatü; cändü numele de Romänü ajunge a nu mäi însemna de cätü sclavü inobile, lucrulü altuia; cändü usurpatorilü dinpreună cu moșia ne smulge și sufletulü de Romänü, ne corumpe pînä acolo intru a ne fi rușine cu numele naționale și cu limba pärintilorü noștri și ne degradä pînä intru a deveni instrumentulü infamiei ämpilatorilü fraților noștri, atunci se cunösee ce are se äică a fimare într'ua epocä atätü de micä, etc.”

Așia și acei ce voescu a sci cine au fostü Cämpinianu, trebie se se transporte cu ächupuirea în epoca în care au träitü elü, în epoca în care Cämpinenu și alții duoü, trei bärbäți erau singurile colonne pe care se rädima tötä speranția și viitorulü patriei romäne. Epoca Cämpinianului, fu și epoca lui I. Văcărescu. Ei bine rändurile de mäi susü descriü cu atäta elocinția, și în câteva frase neimitabili, epoca acelu din urmă. Una servescue pentru alta.

Dacă scințea devinä ce a äimatü corpulü lui Ioan Cämpinianu, ar fi insuflätü, cu doue miö de ani înainte, uä mäna de țerinä din patriä lui Miltiade și Aristote, a lui Camilü și Fabiü, pe teatrulü gloriilorü și alü nemuritorielorü virtuții admirate de lumea vechiä și nouä, mäne, nu mäi departe, sculptura, pictura, poesia, arü spune Romäniei, lumii, viitorului, cine fu Ioan Cämpinianu, și ar spune-o astü-felü, în cätü secele secelorü se nu möi p'tä sterge semnele recunoștinței unei națiuni în doliü; recunoștința dictatä de änimä a 5 miliónä de Romäni, säpata de mäna inteliginției unui popöru întregü.

Cu töte cauzele cari concuau la cei vechi a rădica sufletele și a inspira ämörea gloriiei și a patriei, legislatorilü lorü simțiau de asemine, cätä onöre și respäcturi aveau de pregätitü pentru a intäri și älinde acestä pasiune sublimä, care atätü au fostü fostü de desvältitä în Cämpinenu nostru. Ei simțirä că pentru a face mäi energicä și

mäi comune iubirea gloriei, trebe a i da uä formä materiale și a da opiniunii publice semne ce-i esprima sufragile populare. Acole stä origina vechiului obiceiü alü onorilorü și alü respäcturilor. Ele erau semnele ädmirațiunii publice. Ele erau trofeele stimei publice pe care meritosulü au fostü cuceritu-o. Ele erau spectacululü pe care rațiunea ilü infäțișä simpturilorü pentru a misca änimelä. — Astü-felü Romaniü și grecii, priviau în uä mörte onorabile, în precurmarea unei esistinței pentru patriä, prelungirea gloriei naționale. Erü legile lui Solone cari opriäu de a se scrie numele morților pe pätra lapidariä, scütiau de această proibițiune pe omulü ce meritase recunoștința patriei și pre femeiele ce muriau dändü vieția unui cetätianü. Eätä cumü instituțiunile facü pre ömeni! — Cine, dintre romäni, arü fi meritätü mäi multü aceste onori decätü Ioan Cämpinenu? În adeveru, elü fu unulü din acei pucinü bärbäți de unü caracteriü tare, care sciü că virtutea nu se cumperä ci se onoredä; că respäctirea servitorului și a sclavului, nu este respäctirea cetätianului și a eroului; că omulü care-și iubescue patriä, disprețuesce bogäțiile. Cämpinenu le scia și le pratica töte aceste, dovädä că elü care au fostü unulü din marii demnitari ai țerei sale, elü care descindea din una din cele d'änteü familie nobiliare și avute ale Romäniei, elü, acelu născutü în miđloculü averii și alü abondanței, elü Cämpinianu, proprietariulü d'alte dați alü Cämpinei și altorü moșie, fu immormintätü în comptulü Statului, pe cändü alții se silescü chiarü astäđi a immorminta patriä pe comptulü lorü!!!.

Dar sperämü, ca în lipsa de instituțiuni cari se rädice și se respätescä la noi merite ca ale Cämpinianului, poporulü romanü va suplini totulü. „Virtuțile pe cari nu le respätescue legea, le respätescue opiniunea publicä,” äice unü äparätöriü alü meritului celü reale.

Vomü vedea ce va face Adunarea în favörea memoriei lui Ioan Cämpinianu.

Cursulü gogoșilorü de mätașe.

La 28 Iuniü 1863.

Sämința Milanesä 1-a calit. 55—64 lei.

2-a „ 45—50 „

3-a „ 27—40 „

BIBLIOGRAFIE.

LA LIBRARIA

BALACEANU și VARTA

strada Mogosioe No 23.

A APARUTU.

MYTHOLOGIA GRECILORÜ, ROMANILORÜ

și a EGYPTENILORÜ

din preună cu o scurtä descriere a morielorü și usanjelorü Grecilorü și Romänilorü și mäi multe notițe astronomice elaboratä dupemäi mulți autori, de DEMETRIU N. PREDÄ

1 volume förte de 23 cöle în 8° ilusträtü cu 44 imagine bine litografiate și cuvertä în litografie.

Operä aprobatä de Onor. Consiliul superiorü alü Instrucțiunii publice.

Prețulü unui esemplarü 10 stänți.

De vinđiare la töte librăriiile din Capitale și Districte

A eșitü asemenä o noue editiune a poesilorü D-lui V. ALESSANDRI

DOINE și LÄCRÄMOARE.

Nu este Romänü care nu va dori a avea în biblioteca sa acelu volumü care conține cele mäi mari frumuseți.

Totü asemenä Romäniü ne vorü mäntämi cätü-äi prevestimü că a eșitü o noue editiune a tuturor öperilorü celui ältü Poetü naționalü alü Romäniei. Grrriego Alexandrescu.

